

som man ikke vil tilspie det, saa bliver jo altid den Tanke tilbage, at man dog tilsidt vil vinde derved. Naar det ærede Fleertal i Betænkningen har motiveret sin Opfattelse, da kan jeg godt see, hvorledes de 2 Medlemmer af Fleertallet, der ere enige med mig i at foreslaae denne garanterende Bestemmelse, kunne ydtale de Ord, der staae; men hvorledes de 3 andre Medlemmer af Fleertallet, der ikke ville indføre denne Bestemmelse, kunne sige de Ord, som jeg nu med den høitærede Formands Tilladelse skal oplæse, det veed jeg ikke. Der staaer, at Kirken „har et billigt Krav ikke blot paa nu at beholde, hvad dertil er henlagt, men paa ikke at see sin Fortrøstning og Tillid med Hensyn til Fremtiden svækket eller Udsigten formindsket til, under Folkemængdens og Krævenes Stigen, i det Mindste at bevare, hvad den nu nyder. De ansee det for at være i Statens velforstaede Interesse og af stor Vigtighed for den hele Foranstaltningens gode Virkning, at Anledning til Misforstaaelse og Frygt i denne Henseende falder bort.“ Men denne Motivering styrer netop hen imod den Conclusion, at der skal tilspies en garanterende Bestemmelse; thi hvis den ikke kommer, hvorledes skal den Anledning til Misforstaaelse og Frygt falde bort? Naar den Stilling, som de 3 ærede Medlemmer af Udvalget, som ikke have villet slutte sig til dette Endringsforslag, ville have Rønningssonden, er den, at den skal komme til at staae under samme Forhold som Sorø Akademi — komme til at staae ved Siden af denne — om jeg maa sige saa — almindelige Maffsko, da maa jeg spørge, er det den Sikkring, man vil give Folketirken? Jeg har trættet det høie Thing saa længe, at jeg kun skal tilspie et enkelt Ord med Hensyn til det 6te Afstemningspunkt. Der er den Mærkelighed derved, at der er det yderste Venstre og det yderste Høire, som jeg uværdig repræsenterer, komme hinanden imøde. Vi ere virkelig komne hinanden imøde med Godmodighed. Det slete saaledes, at et Medlem af Udvalget, der er Formand for et Sogneforstanderskab, erklærede, at Sogneforstanderskaberne kunde paatage sig denne Oppebørrelse til Vættelse for Sognene og til Gavn for det Hele, og i Anerkjendelsen af dette smukke Tilbud troer jeg paa den anden Side at kunne gjøre

det Tilbud, at Præsterne hvert Aar skulde levere Beretningen. Jeg formeente, at denne Tjeneste kunde man affordre Præsten, da det var en Tjeneste, han ydede Kirkesamfundet, istedetfor at han før havde gjort det Samme paa sine egne Vegne. Saaledes er dette Forslag kommet istand ved Imødekommen fra begge Sider. Derfor det modtages med samme Velvillie, hvormed det er stillet, troer jeg, at Sagen saaledes kunde gennemføres. Jeg troer dog ikke, at det vil blive modtaget med en saadan Velvillie, og da falder det jo bort. Den ærede 3die Landstingsmaad for 2den Kreds (Vordingen) erklærede, at saasnart der blev noget Overflød, vilde Rigsdagen, om jeg forstod ham ret, vel vide at finde Anvendelse derved. Dette troer jeg maa hderligere tilraade, at der bliver indsat en garanterende Bestemmelse, som forebygges, at en saadan Anvendelse kunde ske ved Finantsloven, ved hvilken ikke alle den Lovgivende Magts Factorer ere lige medvirkende.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg kan ikke gaae ind paa det under Nr. 1 stillede Endringsforslag, at disse Indtægter skulde indflyde i Statskassen. Dette Forslags Vedtagelse vilde for mig have samme Betydning, som at man ikke ønskede Lovene. Jeg skjønner heller ikke, at de Grunde, der ere fremførte for dette Forslag, have nogen afgjørende Vægt. Jeg skal her ikke indlade mig paa det, der har været Strids-spørgsmaalet, nemlig Kirkens Eiendomsret til disse Indtægter. Jeg troer ikke, at man kommer ud af Ordningen eller af en forstandig Behandling af disse Forhold ved Begrebet „Eiendomsret“. Jeg troer derimod, at Alle maae være enige om, at disse Indtægter ere henlagte til Folketirken, ikke alene saaledes, at derved skulde blot være tænkt paa de enkelte Embeder, men saaledes, at de ere henlagte til Folketirken som et Samfund. Det kan ikke nytte, hvor behageligt det ogsaa kan være for Mange, at man vil erklære dette Samfund for, saa at sige, ikke bestaaende, fordi det i Grundloven givne Løfte endnu ikke er indfriet. Det er sikkert, at Folketirken er af Danmarks Riges Grundlov bleven anerkjendt som et Samfund, der skal have sin egen Forfatning. Det er